

Charity—a Sign of True Discipleship

By Elder Michael B. Strong
Of the Seventy

Tikroji meilė – tikrosios mokinytės ženklas

Vyresnysis Maiklas B. Strongas
Iš Septyniadešimties

April 2025 general conference

The real destination of discipleship is literally to become as Jesus Christ is.

President Russell M. Nelson recently invited us to “make our discipleship our highest priority.” That powerful invitation has stirred me to ponder deeply about my personal discipleship of Jesus Christ.

Discipleship Is Deliberate

A disciple is a follower or student of another. Disciples are “apprentices” who devote their lives to becoming like their teacher. Thus, being a disciple of Jesus Christ implies more than believing His teachings and doctrine. It even implies more than acknowledging His divinity and accepting Him as our Savior and Redeemer, as vitally important as that is.

President Dallin H. Oaks explained: “Following Christ is not a casual or occasional practice. It is a continuous commitment and way of life that should guide us at all times and in all places.” Discipleship is a deliberate journey that we take to become transformed through the Lord’s atoning sacrifice and His enabling power. The real destination of discipleship is literally to become as Jesus Christ is—even to the point where we receive “his image in [our] countenances.”

To be the Lord’s disciples, we must intentionally imitate His thoughts and actions every day—for example, His obedience, humility, and patience. As we gradually incorporate these attributes into our own identities, we become “partakers of [His] divine nature.” This emulation of the Savior’s character is at the heart of worshipping Him. As President Nelson taught,

Tikrasis mokinytės tikslas yra tiesiogine prasme tapti tokiems kaip Jėzus Kristus.

Neseniai prezidentas Raselas M. Nelsonas pakvietė mus „mokinystę paversti svarbiausiu prioritetu“. Tas įtaigus kvietimas paskatino mane, kaip Jėzaus Kristaus mokinį, nuodugniai apmąstyti savo asmeninę mokinybę.

Mokinytė yra sąmoninga

Mokinys – tai kito žmogaus pasekėjas arba ugdytinis. Mokiniai savo gyvenimą pašvenčia tam, kad taptų panašūs į savo mokytoją. Todėl būti Jėzaus Kristaus mokiniu reiškia daugiau nei vien tikėti Jo mokymais ir doktrina. Tai reiškia netgi daugiau nei pripažinti Jo dieviškumą ir priimti Jį kaip mūsų Gelbėtoją ir Išpirkėją, kad ir kaip gyvybiškai svarbu tai būtų.

Prezidentas Dalinas H. Ouksas paaiškino: „Sekimas Kristumi neturėtų būti atsitiktinis ar proginis. Tai nuolatinis įsipareigojimas ir gyvenimo būdas, kuriuo turėtume vadovautis visada ir visur.“ Mokinytė – tai sąmoninga kelionė, į kurią leidžiamės, kad taptume pakeisti per Viešpaties apmokančiąją auką ir Jo įgalinančią galią. Tikrasis mokinytės tikslas yra tiesiogine prasme tapti tokiems kaip Jėzus Kristus – netgi iki tiek, kad įgytume „jo atvaizdą savo veiduose“.

Kad būtume Viešpaties mokiniai, turime kasdien sąmoningai mėgdžioti Jo mintis ir elgesį, pavyzdžiui, Jo paklusnumą, nuolankumą ir kantrybę. Kai palaipsniui šias savybes padarome savo tapatybės dalimi, tampame „[Jo] dieviškosios prigimties dalininkais“. Toks Gelbėtojo charakterio atkartojimas ir yra Jo garbinimo esmė. Prezidentas Nelsonas mokė: „Jėzų geriausiai šloviname

“Our adoration of Jesus is best expressed by our emulation of Jesus.”

The Sign of True Discipleship

Of all the many divine attributes of Jesus Christ we are to emulate, one stands preeminent and embodies all others. That attribute is His pure love, or charity. Both the prophet Mormon and the Apostle Paul remind us that without charity, “[we] are nothing.” Or, as revealed to the Prophet Joseph Smith, without “charity, [we] can do nothing.”

The Savior Himself identified love as a mark or sign by which His true disciples would be recognized when He declared:

“A new commandment I give unto you, That ye love one another; as I have loved you, that ye also love one another.

“By this shall all men know that ye are my disciples, if ye have love one to another.”

Charity is a rich concept that can be difficult to define but is easily perceived by all who are touched by it. Preach My Gospel teaches that “charity, like faith, leads to action.” Indeed, charity may be described as “love in action.” This description provides great insight into the summary statement of the Savior’s life—He “went about doing good.”

As followers of Jesus Christ, we should seek to emulate the way our Master demonstrated His pure love for others. Although the Savior manifests charity in many ways, I would like to call attention to three particular patterns of His charity that are readily seen in His true disciples.

Charity Is Showing Compassion

First, the Savior showed charity by being compassionate. During His ministry among the Nephites, as recorded in the Book of Mormon, the Lord invited the people to return home and ponder on the things He had taught and to prepare for His return the following day. The record then states:

“They were in tears, and did look steadfastly upon him as if they would ask him to tarry a little longer with them.

“And he said unto them: Behold, my bowels are filled with compassion towards you.”

Compassion is the portion of charity that

sekdami Jėzaus pavyzdžiu.“

Tikrosios mokinystės ženklas

Iš daugelio dieviškų Jėzaus Kristaus savybių, kurias turime atkartoti, viena išsiskiria ir apima visas kitas. Ta savybė yra Jo tyra meilė, arba tikroji meilė. Tiek pranašas Mormonas, tiek apaštalas Paulius mums primena, kad be tikrosios meilės „esa[me] niekas“. Arba, kaip buvo apreiškta pranašui Džozefui Smitui, be „tikrosios meilės [...] nieko negali[me] nuveikti“.

Pats Gelbėtojas meilę įvardijo kaip ženklą, arba požymį, pagal kurį Jo tikrieji mokiniai bus atpažinti, pareikšdamas:

„Aš jums duodu naują įsakymą, kad jūs vienas kitą mylėtumėte: kaip aš jus pamilau, kad ir jūs mylėtumėte vienas kitą.

Išto visi pažins, kad esate mano mokiniai, jei mylėsite vieni kitus.“

Tikroji meilė yra plati sąvoka, kurią gali būti sunku apibrėžti, bet kurią lengvai suvokia visi, kuriuos ji paveikia. Vadove Skelbkite mano evangeliją mokoma, kad „tikroji meilė, kaip ir tikėjimas, skatina veikti“. Iš tiesų tikrąją meilę galima apibūdinti kaip „veikiančią meilę“. Šis apibūdinimas leidžia puikiai suprasti Gelbėtojo gyvenimą apibendrinantį teiginį – Jis „vaikščiojo, darydamas gera“.

Kaip Jėzaus Kristaus pasekėjai, turėtume stengtis atkartoti tai, kaip mūsų Mokytojas kitiems rodė tyrą meilę. Nors Gelbėtojas tikrąją meilę parodo daugeliu būdų, norėčiau atkreipti dėmesį į tris konkrečius Jo tikrosios meilės išreiškimo modelius, kurie lengvai pastebimi Jo tikrų mokinių elgesyje.

Tikroji meilė – tai užuojautos rodymas

Pirma, Gelbėtojas tikrąją meilę parodė per užuojautą ir gailęstį. Tarnaudamas nefitams, kaip aprašyta Mormono Knygoje, Viešpats pasiūlė žmonėms grįžti namo, apmąstyti Jo mokymus ir ruoštis Jo sugrįžimui kitą dieną. Metraštyje toliau teigiama:

„Jie ašarojo ir neatsitraukdami žiūrėjo į jį, tarsi prašytų jo dar truputėlį su jais pabūti.

Ir jis tarė jiems: Štai mano vidus pilnas užuojautos jums.“

Užuojauta yra tikrosios meilės dalis, kuria

seeks to alleviate suffering. Filled with compassion, the Lord healed the sick and afflicted among the people. Afterward, He blessed their children while angels descended from heaven and surrounded them. He performed these tender, loving acts, and many more, because He was “moved with compassion.”

While serving as a young missionary in South America, I likewise benefited from the compassion of a dear friend. One evening while I was driving with my companion to the home of our mission president, a young man on a bicycle turned suddenly in front of the vehicle. It happened so quickly that I could not avoid the collision. Tragically, this young man was killed by the impact. I was devastated over the loss of his life. Terrified and in shock as the awful reality of what had just occurred crashed down upon me, I was taken to jail and locked up. I have never felt more frightened and alone. I was filled with despair and fear that I would be imprisoned for the rest of my life.

A fellow missionary, Elder Brian Kochevar, learned of the accident and was moved by compassion. He came to the jail and pled with the officers to be allowed to stay with me in the cell so that I would not be alone. Miraculously, they agreed. To this day, I feel profound gratitude for this disciple's act of Christlike love, which calmed, comforted, and consoled me during the greatest moment of distress in my life. His charitable compassion was a telling sign of his discipleship. As President Nelson observed, “One of the easiest ways to identify a true follower of Jesus Christ is how compassionately that person treats other people.”

Charity Is Ministering to Unspoken Needs

Another example of how the Savior demonstrates His love is through His observance of and ministry to the unspoken needs of others. To the man who had been lame for 38 years with no one to help him, the Lord made him whole and encouraged him to live righteously. To the woman caught in adultery, He offered hope and comfort rather than condemnation. For the man with paralysis who was lowered from the roof, the Lord offered forgiveness of sins, not just healing of body.

When I was called to serve as a bishop, our six young children made sacrament meetings

siekama palengvinti kančias. Kupinas gailėsčio Viešpats išgydė sergančius ir prislėgtus žmones. Paskui Jis laimino jų vaikus, ir juos apsupo iš dangaus nusileidę angelai. Jis atliko šiuos švelnius, meilės kupinus veiksmus ir daugelį kitų dalykų, nes „gailėjosi“ žmonių.

Kai tarnavau Pietų Amerikoje kaip jaunas misionierius, taip pat patyriau vieno brangaus draugo užuojautą. Vieną vakarą, man su porininku važiuojant į misijos prezidento namus, priešais mūsų automobilį į kelią staiga pasuko dviračiu važiuojęs vaikiną. Tai įvyko taip greitai, kad negalėjau išvengti susidūrimo. Deja, bet nuo smūgio šis jaunuolis žuvo. Mane labai pribloškė jo mirtis. Apimtas siaubo ir sukrėstas užgriuvusios siaubingos šio įvykio realybės buvau nuvežtas ir užrakintas areštinėje. Dar niekada nesi-
jaučiau toks išsigandęs ir vienišas. Mane apėmė neviltis ir baimė, kad visą likusį gyvenimą būsiu įkalintas.

Vienas misionierius, vyresnysis Brajanas Kočevaris, sužinojo apie avariją ir man pajuto užuojautą. Jis atėjo į areštinę ir maldavo pareigūnų leisti jam likti kameroje su manimi, kad nebūčiau vienas. Jie stebuklingai sutiko. Iki šiol jaučiu didžiulį dėkingumą už šio mokinio Kristaus meilę paremtą poelgiu, kuris nuramino ir paguodė mane didžiausio mano gyvenime sielvarto akimirką. Jo geraširdiška užuojauta buvo išraiškingas mokinystės ženklas. Prezidentas Nelsonas sakė: „Vienas lengviausių būdų atpažinti tikrąjį Jėzaus Kristaus pasekėją, tai pažiūrėti, kaip užjaučiamas tas žmogus elgiasi su kitais žmonėmis.“

Tikroji meilė – tai tarnavimas tenkinant neišsakytus poreikius

Kitas pavyzdys, kaip Gelbėtojas rodo savo meilę, – Jis pastebi neišsakytus žmonių poreikius ir juos patenkina. Vyrą, kuris 38 metus buvo luošas ir neturėjo nieko, kas galėtų jam padėti, Viešpats išgydė ir padaršino gyventi teisiai. Moteriai, sugautai svetimausiant, Jis pasiūlė viltį ir paguodą, o ne pasmerkimą. Pro stogą nuleistam paralyžiuotam žmogui Viešpats pasiūlė nuodėmių atleidimą, ne tik kūno išgydymą.

Kai buvau pašauktas tarnauti vyskupu, mūsų šeši maži vaikai apsunkindavo sakramen-

challenging for my wife, Cristin, who had to manage them alone while I sat on the stand. As you may imagine, our children were often less than reverent. Noticing her situation, two members of our ward, John and Debbie Benich, began sitting with her each Sunday to help. Their kindness continued for years, and they became surrogate grandparents to our family. Like the Lord, these disciples had noticed the unspoken need and acted in love—a prominent sign of their discipleship.

Charity Is Helping Others Along the Covenant Path

Lastly, the Savior's perfect love is focused on enabling all of God's children to fulfill our divine potential that we may "partake of his salvation, and the power of his redemption." As we become more like our Master, our desire to help our brothers and sisters along the covenant path will naturally increase.

For instance, we can uplift and befriend those who feel offended or forgotten, help those who are new to our congregation feel welcome, or invite friends to worship with us at sacrament meeting—perhaps this coming Easter. There are countless ways to encourage and assist others in their progression if we deliberately and prayerfully seek heaven's help to have eyes to see and a heart to feel how Jesus Christ sees and feels for them.

Helping others along their covenant path may take the form of an unconventional act of service. As an example, during my current assignment in the Philippines, I learned of the Agamata family. They were baptized in 2023, and then they eagerly set a date to be sealed as a family in the nearby Urdaneta Philippines Temple. However, just before the family's appointment, several typhoons struck the region. Brother Agamata, a rice farmer, was unable to plant his crops during the harsh storms. When the tempests finally passed, he needed to quickly plant the rice while the ground was soaked with water—ideal conditions for planting. Sadly, the temple trip would have to be postponed.

Two disciples, Elder and Sister Caulan, along with three young service missionaries, heard of the Agamata family's struggle and offered help despite having no farming experience. Working under the blistering sun, they helped

to susirinkimus mano žmonai Kristinai, kuri, man sėdint priekyje ant pakylės, turėdavo juos prižiūrėti viena. Kaip galite įsivaizduoti, mūsų vaikai susirinkimo metu dažnai būdavo nelabai pagarbūs. Pastebėję jos padėtį, du mūsų apylinkės nariai, Džonas ir Debė Benichai, kiekvieną sekmadienį ėmė sėstis šalia jos, kad padėtų. Jų gerumas tęsėsi daugelį metų ir jie tapo mūsų šeimos surogatiniais seneliais. Kaip ir Viešpats, šie mokiniai pastebėjo neišsakytą poreikį ir veikė su meile – ryškiu savo mokinystės ženklu.

Tikroji meilė – tai pagalba kitiems eiti sandoros keliu

Galiausiai tobula Gelbėtojo meilė yra sutelkta į tai, kad visi Dievo vaikai galėtų pasiekti savo dieviškąjį potencialą, kad galėtume „ragaut[i] jo išgelbėjimo ir jo išpirkimo galios“. Kai tampame panašesni į Mokytoją, natūraliai stiprėja mūsų troškimas padėti broliams ir seserims eiti sandoros keliu.

Pavyzdžiui, galime pakylėti tuos, kurie jaučiasi įžeisti ar pamiršti, ir draugauti su jais, naujai atvykusiems į mūsų bendruomenę galime padėti jaustis svetingai priimtiems arba pakviesti draugus kartu su mumis garbinti Dievą sakramento susirinkime – galbūt per šias artėjančias Velykas. Yra nesuskaičiuojama daugybė būdų, kaip padrasinti kitus ir padėti jiems tobulėti, jei sąmoningai ir pamaldžiai siekiame dangaus pagalbos norėdami atverti akis, kad matytų, ir širdį, kad pajustų, kaip Jėzus Kristus juos mato ir ką jiems jaučia.

Pagalba kitiems sandoros kelyje gali pasireikšti neįprastu tarnavimu. Pavyzdžiui, vykdydamas dabartinį paskyrimą Filipinuose sužinojau apie Agamatų šeimą. Jie pasikrikštijo 2023 metais, o tada nekantraudami nusistatė datą, kada galės būti užantspauduoti kaip šeima netoliese esančioje Filipinų Urdanetos šventykloje. Tačiau prieš pat tą šeimos nusistatytą laiką regioną nusiaubė keli taifūnai. Ryžių augintojas brolis Agamata dėl smarkių audrų negalėjo sėti savo pasėlių. Kai audros pagaliau praėjo, jam reikėjo greitai pasodinti ryžius, kol žemė dar permirkusi – tai idealios sąlygos ryžiams sodinti. Deja, kelionę į šventyklą tektų atidėti.

Du mokiniai, vyresnysis ir sesuo Koilanai, kartu su trimis jaunais tarnavimo misionieriais išgirdo apie Agamatų šeimos sunkumus ir, nors neturėjo ūkininkavimo patirties, pasisiūlė padėti. Darbuodamiesi saulės kaitroje, jie padėjo sodinti

plant the seedlings, allowing the Agamatas to complete their task and attend their temple sealing as scheduled. Elder Caulan observed that “[the Agamatas’] countenances glowed as we saw them dressed in white in the house of the Lord. The joy we felt ministering to the one is a joy beyond compare!”

The Agamatas now enjoy the rich blessings of being sealed as an eternal family because a few fellow disciples who were filled with charity—a sign of their discipleship—determined to help their brothers and sisters forward along their covenant path.

Brothers and sisters, discipleship of Jesus Christ is the only way to obtain enduring happiness. It is a path filled with deliberate and purposeful acts of love toward others. While the path of discipleship may be difficult and challenging, and while at times we may struggle and fall short, we can take comfort that God is mindful of us and yearns to help us every time we try. Isaiah reminds us that “God will hold [our] hand, saying ... , Fear not; I will help thee.”

With this assurance from our Father in Heaven in mind, I earnestly pray that we may follow President Nelson’s invitation to prioritize our discipleship. May we “pray unto the Father with all the energy of heart” to “be filled with this love, which he hath bestowed upon all who are true followers of his Son, Jesus Christ; ... that when he shall appear we shall be like him” because we will carry a sign of true discipleship, which is “charity ... the pure love of Christ.”

I testify that Jesus Christ is our living, glorious Savior, Redeemer, Exemplar, and Friend. In the name of Jesus Christ, amen.

sodinukus, kad Agamatai galėtų atlikti užduotį ir, kaip buvo suplanuota, nuvykti į užantspaudavimą šventykloje. Vyresnysis Koilanas pasakė, kad „[Agamatų] veidai tiesiog švytėjo, kai Viešpaties namuose pamatėme juos apsirengusius baltai. Džiaugsmas, kurį jautėme tarnaudami savo artimui, yra su niekuo nesulyginamas džiaugsmas!“

Dabar Agamatai, būdami užantspauduoti kaip amžinoji šeima, mėgaujasi gausiomis šio užantspaudavimo palaimomis, nes keletas Kristaus mokinių, kupinų tikrosios meilės – jų mokinystės ženklų, – buvo pasiryžę padėti broliams ir seserims eiti į priekį sandoros keliu.

Broliai ir seserys, buvimas Jėzaus Kristaus mokiniiais – tai vienintelis būdas pasiekti ilgalaikę laimę. Tai kelias, kupinas sąmoningų ir tikslingų meilės kitiems veiksmų. Nors mokinystės kelias gali būti sudėtingas bei kupinas iššūkių ir nors kartais mums gali kilti sunkumų ir nepasisekti, galime guostis, kad Dievas rūpinasi mumis ir trokšta mums padėti kiekvieną kartą, kai stengiamės. Izaijas mums primena, kad „Dievas, laiky[s] [mūsų] dešinę ranką ir saky[s]: „Nebijok, Aš tau padėsiu!“

Atsižvelgdamas į šį Dangiškojo Tėvo patikinimą nuoširdžiai meldžiuosi, kad sektume prezidento Nelsono kvietimu pirmenybę teikti savo mokinystei. Tad melskimės „Tėvui iš visų širdies jėgų“, kad būtume „pripildyti šitos meilės, kurios jis suteikė visiems, kurie yra tikri jo Sūnaus Jėzaus Kristaus pasekėjai; [...] idant kada jis pasirodys, būtume tokie kaip jis“, nes turėsime tikros mokinystės ženklą, kuris yra „tikroji meilė [...], tyra Kristaus meilė“.

Liudiju, kad Jėzus Kristus yra mūsų gyvasis šlovingasis Gelbėtojas, Išpirkėjas, Pavyzdys ir Draugas. Jėzaus Kristaus vardu, amen.